
Bi Dünya Farklılık

Seval Altın

---

i

nsanların iç dünyalarına savaş açamayız. Onun mucizesi içinde, ruhundadır. Her birinin diğerinden farklı oluşunda ...

Kimse kimsenin var oluşuna, yaşamına, şahsiyetine, iradesine, kararlarına müdahale edemez ve etmemelidir. İnsan nasıl isterse öyle yaşamına, kendisine yön verebilmelidir. Ne yöne savurmak isterse kendini o yöne savurur. Fırtınalar, rüzgarlar isterse yönünü denize sürüklesin, isterse çöle...

Seçimleri insanların kendilerini ilgilendirir. Çünkü kimse kimsenin yüreğinde kopan fırtınaları bilemez ve dindiremez. İnsan kendine uygunluğuna inandığını yapar, ne kadar yanlış olsa da. Çünkü yaptıkları, verdiği kararlar kendisini yansıtır. Bunlarla kendisi olmuştur. Kendi adına kendisi karar vermiştir. Ne kadar doğrudur bir başkasına müdahale etmek ve onu yaptıklarından dolayı incitmek... Sanki kendimiz hiç hata yapmamış gibi ve sanki hep başkalarını dinlemiş gibi... Sanki bütün doğruları biz, yanlışları da müdahale ettiklerimiz yapmış gibi...

Neden kendimizde başkalarına karışma gereksinimi duyarız ki? Herkesi kendisi ilgilendirmez mi? Niye başkalarını bir yerlere, bir şeylere yönlendirmek, ille de kendimize benzetmek isteriz? Sevip, koruyup kollamak mı isteriz, yoksa herkes istediğim, dediğim gibi olsun mantığı mı, ne dersem o olsun anlayışı mı hâkim bizlere?

Her ne şekilde olursa olsun ne kadar sevip, korumak istesek de öncelikle kişinin kendini tanımasına, bulmasına, aramasına yardım etmeliyiz. Onu eleştirip, inciteceğimize, ondan yardımımızı keseceğimize, elimizi çekeceğimize, onu dinlemeliyiz, ona elimizi uzatmalıyız. Herkes biz olacağına, herkes kendini bulsun...

İnsanları dışlayıp, uzaklaştırmak yerine yanlarında olduğumuzu hissettirmeliyiz. Nasıl olsa bizler de bildiğimizi yapıp, yanlışlara saparak bazı şeyleri kavramış değil miyiz? Herkesin bi şeyleri kavraması, anlamlandırması belki aynı süreci almaz ama ne olursa olsun herkes ayrı bi dünya... Ve biz herkesin şahsi dünyasına saygı duymayı öğrenmeliyiz. İnsanları bir yerlere yönlendirmek, insanları sürüleştirmek, kendimize benzetmek, onları tek tipleştirmek insaniyetten çıkmak demektir.

Başka dünyaların var olmasına, hayatlarına, geleceğe umutla bakabilmelerine yardımcı olmalıyız. Başka dünyaları kırıp, etrafa savurup, üzüp dökmek yerine var olmalarına yardımcı olmalı, kendi kendilerini bulabilecekleri, keşfedebilecekleri zamanlar, zeminler, imkanlar hazırlamalıyız... Taa ki kimse kimseyi zorla, darbelerle, örgütlerle, silahlarla kendisine benzetmeye çalışmasın.

Ne de olsa herkes bi dünya farklılık...